

ÇOCUĞUNUZUN OKULDA BAŞARILI OLMASI İÇİN ÖNERİLER

Okuldaki çocuğun başarısı biraz da aileye bağlıdır. İşte velilerin üzerine düşen görevler. İlk defa okula başlayacak olan çocuğun korkusu, telaşı ve başaramama duygusu, anne ve baba tarafından, yıllar öncesinden başlayarak, yavaş yavaş giderilmeye çalışılmalıdır.

Okulun, olumlu yönleri, güzellikleri ve okulun insana yapacağı katkılar, çocuğa uygun bir şekilde anlatılmalıdır.

Çocuğu ilk defa okula gönderen aile fertleri, çocuğu korkutacak, telaşlandıracak ve ürkütecek davranışlardan kaçınmalıdır.

Her yüz çocuktan yaklaşık 4-5 tanesi bu tepkisini okul korkusuyla ortaya koyar. Okula gitmek istemez. Zorlanınca büyük tepkiler gösterir. Bu durum okula gidişin ilk günlerinde ortaya çıkabileceği gibi herhangi bir zamanda da ortaya çıkabilir.

Okul fobisinin ön belirtileri:

Bas ağrıları, karın ağrıları, bulantı, kusma hissi, iştahsızlık, keyifsizlik, uyku düzeninde bozukluklar, okul sorumluluklarının yerine getirilmesinde aksamalar gibi davranışlardır.

Bu belirtiler özellikle sabahları ve okul saatlerinde ortaya çıkar ve yoğunlaşır. Bu tabloyu iyi değerlendiremeyen anne-baba ve öğretmenler hatalı tutumlarıyla çocuğun korkusunu pekiştirebilirler.

Okul korkusu olan çocuklar, genellikle aile fertleri tarafından aşırı bir şekilde himaye görmeye alışmış çocuklardır. Her davranışlarında ailenin onayını ve desteğini beklerler. Anneye karşı aşırı bağımlılıkları vardır. Bu tür çocukları okula göndermeden önce bu bağımlılık yavaş yavaş giderilmeli ve ona özgüven verilmelidir.

Anne-babalar, çocuklarıyla ilgili aşırı bir endişe ve başarısızlık duygusu içine girmemelidirler.

Çocuğunuzu iyi tanıyarak "beklenti düzeyinizi" gerçekçi kılabilirsiniz. Aksi takdirde sizin hayal gücünüze, kapasitesini bilmediğiniz çocuğunuzu sığdırmaya çalışmanız kimseye yarar sağlamaz. Ebeveynin 'yüksek beklentisi' çocuğun cesaretini kırar. Ebeveyni hayal kırıklığına uğratma telaşı ise, çocukta başarısızlık kaygısına neden olabilir.

Çocuğa yapabileceğiniz en büyük yardım ilgi ve yetenekleri doğrultusunda onu yönlendirmek, ihtiyacı olan desteği (özel öğretmen, kurs vs) ona sağlamak, sorununu çözmede yardımcı olmaktır. Çocuğu, başarılı kardeş ve arkadaşlarıyla kıyaslamak, aşağılamak, yarar yerine zarar getirir.

Bütün bu bilgilerin ışığında, çocuğunuzu olduğu gibi, kendisi olarak görmeyi öğrenin. Kapasitesine ve bireysel özelliklerine en uygun öğretim yöntemini (altını çizerek, anlatarak veya özetleyerek çalışma gibi) seçmesi konusunda onu destekleyin.

Anne ve baba olarak geçmiş okul yaşantınızdaki başarılarınızı çocuğunuzun tekrarlamasını beklemek ya da elde edemediklerinizi çocuklarınızı zorlayarak elde etmeye çalışmak, kendinizi tatmin etmekten öte bir işe yaramaz.

Çocuğun, arada bir isyan edip, 'Hayır bugün oturup ödev yapmayacağım' diye bağırışlarından fazla tedirgin olmayın. Fakat bu baş kaldırışlar sürüp gidiyorsa, bozuk bir şey var demektir. Sebebinin araştırın.

Çocuğun başarısızlığında, seviyesine uygun sınıfta olmamasının veya arkadaşlarıyla uyuşamamasının önemli etkisi vardır. Eğer mümkünse, başka bir okula, başka bir sınıfa naklettirin. Hazır değilse, çok erken yaşta ilkokula başlatmayın.

Çocuğunuz okulda düşük puanlar alıyorsa, ona evde cezalar vermeyin.

Okuldan "Çocuğunuz serbest davranıyor" gibi bir şikayet gelirse çocuğa kızmayın. Nasıl ateş bir hastalık alametiye, onun bu davranışı da (hele yeni belirmişse) bir sorunun habercisidir. Araştırın.

Çocukta beklentilerinizde gerçekçi olun. Her çocuk "pekiyi" veya "teşekkür", "takdir" alacak yetenekte değildir. "Orta" dereceyi de (kabiliyetine uyuyorsa) anlayışla karşılayın.

Okulda puanlar düşük veya hep yüksek kalmaz. Çocuğunuzun derecesi de bazen düşebilir. Fakat yüksekten hep düşmeye başlamışsa bir sorun var demektir. Sorunun ne olduğunu anladıktan sonra çare bulun.

Çocuğunuzun ev ödevlerini siz yapmaya kalkmayın. Bu çok yanlış bir davranıştır.

Çocuğunuzun ev ödevlerini siz yapmaya kalkmayın. Bu çok yanlış bir davranıştır.Çocuğunuz çok zeki bilmeniz (hele bazı işaretler varsa) tabiidir. Ve bu çocuk kötü karne getirirse hemen "Potansiyelinin altında çalıştı da ondan" hükmünü verip zorlamaya kalkmayın. Belki de onun zekasını abartmışsınızdır.

Çocuğunuzun okulda olan bitenler hakkında her söylediğine hemen inanmayın.

Çocuğun önünde eğitim sistemini ve hocalarını eleştirmeyin.

Çocuğun önünde eğitim sistemini ve hocalarını eleştirmeyin. Ülkemizde 40, 50, 70 kişilik sınıflarda doğru dürüst eğitim yapılmayacağını ve öğretmenlerin çocukla yakından ilgilenemeyeceğini kabul edin.

Çocuğun duygusal sorunlarına yakınlık gösterin. Dertlerini, tasalarını, sevinç ve kuşkularını onunla paylaşın. Duygusal bir bağın oluşmasını sağlayın.

Çocuğun okul sorunlarına ilgi gösterin. Ona yapısına ve kişiliğine göre uygun bir çalışma yeri sağlayın.

Ona karşı gösterdiğiniz sevginin okul başarısıyla ilişkili olduğunu hissettirmeyin. Yetenekli olduğu konularda başarısını geliştirmeye çalışın.

Çocuğunuzun okulda zorlandığının tek işareti karnesi değildir. Arada bir "yorgunum" demesi, okula karşı ters laflar etmesi, sık sık hastalanması da alarm işaretleridir. Sağlık sorunu yüzünden başarısız oluyor hükmüne varmadan önce, acaba derslerin ağırlığı ve çocuğun kabiliyetine göre fazla zorluğu mu sağlığını bozuyor diye de kendi kendinize sorun. Gene de sağlığını tam bir muayeneden geçirin. Göz ve kulak muayenesini hele hiç ihmal etmeyin.

Çocuğunuz parlak zekalı ola bilir ama bu onun illaki olgun olduğunun işareti değildir. Zekâyla olgunluk ayrı ayrı gelişir. Onun için zeki olmak, ilkokula erken başlatmak için bir sebep değildir ama anaokuluna vermek faydalıdır.

Evde çocuğu, öğrenime heveslendirici bir alan meydana getirin, ama ders dışı özel programlarla onu bunaltmayın. Derslerini ihmal ettirmeyecek düzeyde spor yapmasını, eğlenmesini, nefes almasını teşvik edin.